GÜNEŞ VE DÖRT ENERJİ CANAVARI

Güneş saatler süren yolculuğundan ardından ormandan çıktı. Kocaman bir mağara gördü. Bu mağara yıllardır efsanesi anlatılan ama kimsenin gitmeye cesaret edemediği sırlarla dolu bir yerdi. Söylentilere göre bu mağarada dünyayı yiyen ve tüketen canlılar vardı.Yağmur yağıyordu o yüzden Güneş, mağaraya koştu. İçeri girdi. Nemli ve sıcak bir yerdi. İlerlemeye devam etti ve sonrasında beklediği sesi duydu.

Bu ses onlara aitti yani 4 büyük enerji canavarlarına. Söylentilere göre onlar, enerjileri temsil eden canavarlardı ve "Bizi öldürüyor." diyorlardı ama Güneş hiç inanmamıştı onlara. Hepsinin kafasının üstünde sayılar vardı. İlki en küçüğüydü, yumuşacık görünüyordu, maviydi adı Maviş'ti ve oranı %5'idi. İkincisi, ilk canavara göre daha büyüktü ama diğerlerinden küçüktü, yemyeşildi, adı Zıpzıp ve oranı %8'di. Oranı %23 olan canavar ise cam gibi şeffaftı adı Gris'di ve daha da büyüktü. Ve sonuncu canavar ise griydi, adı Vero'ydu ve oranı %30'du. Bu en büyük canavardı. Aralarında konuşurlarken Güneş, sessizce onları dinledi. Konuşuyor değil de daha çok kavga ediyor gibiydiler. Mavi olan herkese dönüp:

Anlamıyorum, neden hep ben harcanıyorum? Sonunda kaybolacağım, dedi hüzünle.

Zıpzıp: Sonunda hep beraber kaybolacağız, bir plan yapmalıyız!

Güneş, duyduklarına anlam veremedi. Neyden bahsettiklerini anlamak için daha da yakına gitti.

Vero, "Bence de Zıpzıp haklı. Bence artık dünyaya gitmenin vakti geldi." dedi gür bir sesle.

Vero en büyükleriydi ve grubun lideri gibiydi. Güneş, hala anlamıyor ve gitgide daha da yaklaşıyordu. Yanlışlıkla arkasındaki bir çubuğa bastı. Şeffaf olan Gris, sesi hemen duydu ve arkadaşlarına "Galiba sonunda dünyalılar ajanlarından birini gönderdiler!" dedi. Stresli görünüyordu ve arkasını göstererek odasına koşup kapısını kitledi. Tam o sırada diğerleri Güneş'i gördü ve ona doğru koşmaya başladılar. Güneş koşsa da onun 5 katı olan canavarları atlatamadı tabii ki ve en büyükleri Vero onu eline aldı.

Vero: Merhaba, o küçük arkadaşlarına söyle bizi tüketemeyeceksiniz!

Güneş "Bana zarar vermeyin lütfen!" dedi, kısık ve endişeli bir sesle. Onların kim olduğunu biliyordu ama emin olmak istedi. Vero Güneş'i yere bıraktı çünkü çok korkutmak istemedi. Maviş, Vero ve Zıpzıp Güneş'in etrafını sardı. Bu sayede kaçamazdı. Vero onun bir ajan olmadığını fark edince onu alıp oturttu ve ona bazı sorular sormaya başladı.

Vero: Neden buradasın? Bizi nasıl buldun? Bizi harcamayı bırakacak mısınız?

Maviş: Tamam Vero sakin ol. Bırak o konuşsun, dedi her zamanki ince ve üzgün sesiyle

Vero: Haklısın.

Güneş: Şey… Benim adım Güneş. Bu mağara bizim için bir efsaneydi. Ben de merak ettim ve geldim. Siz kimsiniz?

Vero: Biz petrol, doğalgaz, hidrolik ve nükleer enerjiyiz. Hepimiz, birine sahibiz ve sizin yüzünüzden azalıyor ve ölüyoruz. Bize yardım edebilecek kimse yok.

Güneş: Ben yardım edebilirim! Tabii ki! Ama nasıl? Koca dünyayı nasıl kurtarırım ben?

Vero: Orada bizim de bir katkımız olabilir, dedi Güneş'in cevabına heyecan ve mutlulukla.

Hemen çalışmaya başladılar. İlk olarak Güneş 4 büyük canavarın kılık değiştirmesine yardımcı oldu. Onları hamur ve kağıtla kapladı. Ardından planı yapmaya başladılar. Uzun zaman alacaktı ama başlamışlardı bile.

İlk olarak bir dernek kurdular. Bu derneğin adı "Enerji Koruma" sloganları ise "Enerjiyi Koru, Geleceğe Sahip Çık!'' idi. Hemen buna pankart da hazırladılar. Bir kırtasiyeye gidip poster basıp bir sürü sokağa astılar. Zıpzıp, Vero, Maviş ve Gris; sosyal medya hesabı açıp enerji farkındalığı için komik videolar çekerek pek çok insana ulaştı. Dünyada yayılmaya başlayan bu projeye bir sürü kişi katıldı.

Ertesi gün herkes kalktığında Zıpzıp'ın numarasının %5'e indiğini fark ettiler ve Vero çok sinirlendi. Nasıl olurdu? Dünyadaki neredeyse herkes enerjiyi koruyordu. Geriye tek bir seçenek kalmıştı. Güneş!

Vero:Sen! Sen yaptın! Nasıl yaparsın? Başka seçenek yok.

Güneş: Ne! Ben mi? Hayır! Tabii ki hayır, dedi Güneş korkarak.

Vero: Gel buraya! Seni zindana atacağım. Böylece daha çok ajanlık yapamayacaksın, dedi ve onu eline aldı. Vero, hızla yürüyerek onu zindana doğru attı. Güneş savruldu ve zindana düştü. Vero kapıyı kilitledi ve arkasına bile bakmadan hızlı adımlarla diğerlerinin yanına gitti. Korkmuştu ve olanların şokundan çıkamamıştı.

Maviş: Sen ne yaptın, diye sordu

Vero: Başında yapmam gerekeni, dedi sert bir sesle ve odasına doğru gitti. Çok korkmuştu. Sevdiği ve saydığı Güneş ona ihanet etmişti. Vero'nun hem güveni sarsılmıştı hem de kalbi kırılmıştı. Vero sabah hıçkırık seslerine uyandı. Biri ağlıyordu. Bu Maviş'in ta kendisiydi.

Vero: Maviş! İyi misin, dedi endişeyle. Odasından hızla çıkıp yan odaya koştu. İçeri girince Maviş 'i ağlarken buldu.

Vero: Ne oldu? İyi misin?

Maviş: Numarama bak! Kayboluyorum, dedi. Kafasında %2 yazıyordu. O an Vero yaptığı yanlışı anladı çünkü Güneş, onca enerjiyi 1 günde tek başına o kadar azaltamazdı ayrıca kampanyada ve her şeyde herkese yardımcı olmuştu.

Vero: Burada bekle, dedi ve odadan çıktı. Artık Güneş'in suçsuz olduğunu anlamış bir şekilde zindana doğru yürüyordu. İçeri girdiğinde karanlık olduğu için hiçbir şey göremedi, ışığı açtı ve Güneş'in kaçtığını fark etti. Vero camı açık unutmuştu ve Güneş de kaçmıştı. Hiç zaman kaybetmeden Güneş'i bulmak için sonu olmayan ormana atıldı.

Saatler geçti ve Vero yürümeye devam etti. Güneş'ten bir iz bulamamıştı taa ki o sesi duyana kadar. O ses Güneş'e aitti ve çığlığa benziyordu. Vero hemen koştu ve Güneş'i bir

uçurumun ucunda bir kayaya tutunurken buldu. Hemen onu yukarıya çekti ve yere koydu. Güneş, nefes aldıktan sonra:

—Teşekkürler…Beni oraya geri mi koyacaksın, dedi soğuk bir ses tonuyla. Azıcık da hüzünlü duyuldu. Vero, artık ona inandığı için sakin bir ses tonuyla Güneş'e:

—Hayır, özür dilerim. Yalan söylediğini sandım. Fakat bu sabah kalkınca Maviş'in sayısının %2'e indiğini öğrendim ve yalan söylemediğini hemen anlayıp arkandan geldim. Şimdi dönmeliyiz. Maviş iyi hissetmiyor. Ona yardım etmemiz gerekiyor. Yine bir plan yapmalı ve daha ileri gitmeliyiz. İnsanlar bizi öldürmeye ve tüketmeye devam ediyorlar. Daha da büyük bir proje yapmalıyız, dedi heyecan ve umutla. Kabul edeceğinden emindi ama az da olsa kuşkusu vardı.

Güneş: Olur ama bir şartla!

Vero: Olur! Nedir?

Güneş: Bir daha benden şüphe etmeyeceksin, dedi ve Vero hemen kabul etti.

Beraber mağaraya doğru yol aldılar. Çok vakitleri yoktu o yüzden plan yapmaya başlamışlardı bile. Yürürlerken Vero sendeledi ve yere düştü. Bir an parladı ve %30'dan %28 e düştü. Çok korkmuştu ve bu ilki de değildi.

Vero: Eğer ben şimdi %30 dan %28 düştüysem Maviş %1 bile olabilir. Hemen gitmeliyiz, koş, dedi yüksek bir sesle. Hızlı adımlarla beraber koşmaya başladılar. Onca yolu ancak yarılayabilmişlerdi. Hala koşuyor hiç durmuyorlardı.

Sonunda vardılar ve hemen mağaraya girdiler. İyi ki kimsenin sayısı azalmamıştı. Herkese planı anlattıktan sonra Güneş Dünya'ya döndü. Ilk olarak enerjiyi harcayan yeri bulmak için şehri gezmeye başladı, araştırdı ve bir sürü insana şehirdeki en büyük oteli sordu, ardından hemen oraya gitti. Oranın harcayıp harcamadığından çok emin değildi ama öğrenmenin tek bir yolu vardı.

Burası bir otel zincirinin en büyük oteliydi. Otelin adı Mani Otel'di. Otele girdi ve etrafa bakmaya başladı. Baktı baktı ama otel tertemizdi. '"Otelin bahçesindedir belki" dedi ve bahçeye de baktı ama nafile. Sonunda pes etmeye karar vermişti ki o hava kaçıran ve üflüyormuş gibi ses çıkaran o sesi duydu. Ses onu otelin içinde en alt kata götürdü. Ardından fark etti ki bu ses doğalgaz borusundaki kaçak yüzündendi. Bunu fark eden Güneş hemen personele gidip haber verdi ve hemen düzeltiler. Buradan çıktıktan sonra rotası belliydi. Oradan sonra kendisini bir evin önünde buldu. Bu ev gayet tatlı ve zarif görünüyordu. Güneş kapıyı çaldı ve kapıyı yaşlı bir bayan açtı.

Yaşlı Bayan: Merhaba! Birine mi bakmıştınız, diye sordu. Sesinden ve mimiklerinden mutlu olduğu anlaşılıyordu. Sürekli gülümsüyordu o yüzden yanlış yerde olduğunduğunu düşündü ve sordu.

Güneş: Merhaba! Yanlış anlamazsanız bir şey sorabilir miyim?

Yaşlı Bayan: Tabii ki!

Güneş: Evinizi kontrol edebilir miyim? Doğalgaz kaçağı varsa diye.

Yaşlı Bayan:Tabii ki! İçeri buyur. Alt katta olmalı, dedi ve Güneş'i içeri yönlendirdi. Güneş hemen kaçağı buldu ve onu da kapatı. Son bir yer kalmıştı, orası da supermarketi. Güneş hızlıca yol aldı ve oraya vardı. İçerideyken hemen gidip personel ile konuştu ve onlar da sorunu bulup hemen haletiler. Oradan sonra gitmesi gereken yer mağaraydı.

Yola koyuldu ve hızlıca onu bekleyen Zıpzıp, Maviş, Gris ve Vero'nun yanına geri döndü. Yol bu sefer daha kısa geldi Güneş'e. Hızlı ilerledi ve hemen mağaraya vardı. Geldiğinde herkes yeterince üzgündü. Güneş onlara güzel haberi verse de kimse küçük bir tebessüm bile göstermedi. Güneş ne olduğunu anlamaya çalışırken Maviş'in odasından bir parıltı geldi. Bu, onun güçlerinin azaldığını gösteriyordu

Hemen odaya koştu ve Maviş'i yatağında yatarken buldu. Sessizce ağlıyor hüzünle inliyordu. Güneş daha da dikkatli baktı ve sayısının %0,5'e indiğini fark etti. Artık ay gibi parlıyor ve çok endişeli görünüyordu.

Güneş: Ne oldu sana? Iyi misin, dedi hüzünle. Ne diyebilirdim ki? İnsanları durdurmak artık imkansız gibiydi!

Ne yapsalar hiçbir işe yaramıyordu. Güneş odadan hüzünle çıktı. Gözyaşlarını tutamadı. Maviş artık sonsuza kadar kaybolmuştu ve diğerleri de belki onun kaderini paylaşacaktı. Herkes Maviş'e ne olduğunu anlamış onlar da kendilerini tutamamıştı.

Ertesi gün kimse kimseyle konuşmadı. Herkes sessizce yemek yedi ve uyudu. Kimsenin hali kalmamıştı. Güneş mağaradan çıktı ve dünyaya gitti. Artık yardım edemeyeceğine inandı ama tam o sırada bir pankart gördü ve dondu. Pankartta enerjiyi korumak için bir yarışmadan bahsediyordu ve kazananın fikri gerçekleşecekti. Yarışma, 5 gün sonraydı ve hemen işe başlaması gerekiyordu. Aksi takdirde vakti kalmayabilirdi. Güneş, hemen kaydını yaptırdı ve yarışmaya katıldı. Yarışmada 8 kişi vardı ve herkes hazırlıklı gelmişti. Güneş de hazırlıklı olduğu için hiç korkmadı.

Sunucu: Herkese tekrardan merhaba! 2030 yılının "Enerji Koruma Proje Çalışması Yarışması"na hoş geldiniz!

Bir anda kalabalıktan alkış sesi gelmeye başladı. Herkes alkışlıyor ıslık çalıyordu.

Sunucu: Yine güzel bir pazar beraberiz! Hadi yarışmacılarımızı tanıyalım!

Öyle dedikten sonra yarışmacıların isimlerini teker teker söyledi. Herkes sunumlarla projesini tanıtmaya başladı.

Sonunda sıra Güneş'e gelmişti ve Güneş titriyordu. Bir adım öne çıktı ve başladı.

Güneş: Benim bugün size sunmak istediğim fikir haftada bir dünyadaki bütün enerjinin durdurulması ve kullanılmaması. Bu günlerde enerjiyi çok harcıyoruz. İlerleyen yıllarda daha fazla enerjiye ihtiyaç duyduğumuzda artık elimizin altında bir enerji olmayabilir. İnsan bir şeyin değerini onu kaybedince anlar. Benim planım ise bunu durdurmamıza yardımcı olabilir.

Haftada bir enerji kaynağımız 24 saat gidince enerji yenilenir ve tekrar kullanabiliriz. Bu bir yılda 52 gün yapar. Ve böyle 10 yıl gidersek 152 gün. Bence daha da kötüleşmeden bu duruma el koymamız gerekiyor. Beni dinlediğiniz için teşekkür ederim.

Sunucu: Demek burada güzel fikirler var. Herkesinki bittiğine göre 10 dakika jürilerimiz karar versin. Sonra görüşürüz!

O 10 dakika Güneş için 3 saat gibi geçti. Güneş diğer arkadaşlarını da kaybetmek istemiyordu.

Sunucu: Evet! Sonuçlar açıklandı, dedi ve Güneş daha da korkmaya başladı. Ya kazanamazsa ve diğer arkadaşları da kaybolursa.

Bu sırada…

Vero: Güneş'i gören var mı, diye sordu. Endişelenmişti ve onu hiçbir yerde bulamıyordu.

Zıpzıp: Hiç görmedim ve 5 gündür yok!

Gris: Bence güçsüz olduğumuzu düşünüp bizi bıraktı ve kaçtı.

Vero: Hayır! Güneş öyle biri değil, dedi ama artık dediğine bile güvenemiyordu.

Tam bu sırada sonuçlar açıklanmak üzereydi

Sunucu: Ve kazanan… GÜNEŞ ASAL! Tebrik ederim, dedi ve elini sıkmak için yöneldi. Güneş çok mutluydu ve 5 gündür aralıksız çalıştığı proje sonunda başarı ile bitmişti. Diğer katılımcıları da tebrik etti. Bakanlık projeyi haftaya uygulayacaklarına dair söz verdi ve Güneş'i tebrik etti. Ardından proje hakkında önemli bilgileri paylaştı. Sonra Güneş mağaraya doğru yola koyuldu

Ertesi gün gazetelerde, Enerji Bakanlığının Güneş'in projesinin ay sonundan itibaren herkes tarafından uygulanması zorunluluğu getirildiği haberi verildi.

Güneş mağaraya vardığında herkes onu bekliyormuş gibi kapıya döndü ve onu karşıladılar. Güneş onlara olayları ve yarışmayı kazanışını anlattı ve hepsi çok mutlu oldular.

Vero: Bizim için yaptıkların çok ince davranışlardı. Sana bir hediye vermek istiyoruz, dedi ve ona kahverengi odundan bir kutu uzattı. Kutunun içinde mavi küçük tatlı ve yumuşacık bir şey vardı. Yoksa bu… bu… bu oydu. Bu yeni küçük enerji, Maviş'in kalan enerjisi ile doğan küçük bir bebekti.

Güneş: Bana mı vereceksiniz, diye sordu heyecanla. Çok mutlu ve heyecanlıydı.

Vero: Evet, Maviş sana vermemizi istedi, dediği gibi Güneş kutuyu yavaşça koydu ve mutluluktan zıplamaya başladı.

Güneş 50. teşekkürünü ederken hala mutlu bir şekilde gülümsüyordu. Onu kimse üzemezdi artık. Küçük bebeğin adını Maviş koydu ve ona sarıldı. Kulağına:

—Tıpkı annen gibi sen de güçlü olacaksın, diye fısıldadı. Ona daha da sıkı sarıldı.

HÜDANUR BAL (7B)